

ဒီယလေကျမ်း — နံပါတ် လေးဆယ့်နှစ်

ဆက်နွယ်စသော ချိတ်ဆက်များ

Jeff Pippenger

2024-01-06

ယောဟန်ဗတုတိဇံဆရာသည် ချိတ်ဆက်ပေးသော အနာဂတုတိပရောဖက်ဖြစ်ခဲ့သည်။

“ပရောဖက် ယောဟန်သည် ထိုကာလနှစ်ကာလအကြားကို ဆက်စပ်ပေးသော ချိတ်ဆက်ကွင်းဆက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်၏ ကိုယ်စားလှယ်အဖြစ် သူသည် ပညတ်တရားနှင့် ပရောဖက်များ၏ ခရစ်ယာန်ကာလနှင့် ဆိုင်သော ဆက်နွယ်မှုကို ပြသရန် ထင်ရှားစွာ ရပ်တည်ခဲ့သည်။ သူသည် ပို၍ကီးမြင့်သော အလင်းတစ်ခု၏ နောက်လိုက်ဖြစ်ရမည့် နိမ့်ငယ်သော အလင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ ယောဟန်၏ စိတ်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အလင်းပေးခံရ၍ မိမိလူမျိုးအပေါ် အလင်းဖန်တီးပေးနိုင်စေရန် ဖြစ်သော်လည်း၊ ယရုရှေ၏ သွန်သင်ချက်နှင့် စံနမူနာမှ ထွက်ပေါ်လာသော အလင်းကဲ့သို့ လဲကျသွားသော လူသားအပေါ် ထင်ရှားပြတ်သားစွာ လင်းလက်ခဲ့သည့် အခြားအလင်းတစ်စုံတစ်ရာ မရှိခဲ့ဖူးသကဲ့သို့၊ နောင်လည်း ရှိလာမည်မဟုတ်။ ခရစ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ သာသနာပြုကြာဝန်ကိုပင် အရိပ်သဖွယ် ယဇ်ပူဇော်ခြင်းများအားဖြင့် ပုံဆောင်ပြသထားသည့်အတိုင်း မှိန်ဖျော့စွာသာ နားလည်ထားခဲ့ကြသည်။ ယောဟန်ကိုယ်တိုင်ပင် ကယ်တင်ရှင်အားဖြင့် ရရှိမည့် အနာဂတ် မသေနိုင်သော အသက်တာကို အပြည့်အဝ နားမလည်ခဲ့သေးပါ။” *The Desire of Ages*, 220.

ယရုရှေသည်လည်း ဆက်သွယ်ပေးသော ချိတ်ဆက်ကွင်းဆက်ဖြစ်သည့် ပရောဖက်တစ်ပါးလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။

“ခရစ်တော်သည် မြေကီးမြှူ ကောင်းကင်သို့ သွားရာလမ်းကို ဖွင့်ဆောင်တော်မူခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်သည် လောကနှစ်ပါးအကြားကို ချိတ်ဆက်ပေးသော ဆက်နွယ်မှုအကွင်းအချိတ်ဖြစ်တော်မူသည်။ ကိုယ်တော်သည် ဘုရားသခင်၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် အောက်သို့ဆင်းလာတော်မူခြင်းကို လူသားထံသို့ ယူဆောင်တော်မူ၍၊ ထိုပင် လူသားကိုလည်း ကိုယ်တော်၏ ကုသိုလ်တော်အားဖြင့် မြှင့်တင်တော်မူကာ ဘုရားသခင်၏ ပြန်လည်သင့်မြတ်ခြင်းနှင့် တွေ့ဆုံစေတော်မူသည်။ ခရစ်တော်သည် လမ်းခရီးဖြစ်တော်မူ၏။ သမ္မာတရားဖြစ်တော်မူ၏။ အသက်ဖြစ်တော်မူ၏။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှုနှင့် သန့်ရှင်းခြင်း၏ လမ်းခရီး၌ တစ်လှမ်းပီတစ်လှမ်း၊ နာကျင်ပင်ပန်းစွာနှင့် နှေးကွေးစွာ၊ ရှေ့သို့လည်းကောင်း၊ အထက်သို့လည်းကောင်း လိုက်လျှောက်ရသည်မှာ ခက်ခဲသော အလုပ်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ခရစ်တော်သည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သော အသက်တာ၌ ရှေ့သို့တိုးသော အဆင့်တိုင်း၌ အသစ်သော အားအင်နှင့် ဘုရားသခင်ထံမှလာသော ခွန်အားကို ပေးအပ်တော်မူနိုင်ရန် လုံလောက်ကျပြီဝစွာ စီမံတော်မူပါးဖြစ်သည်။ ဤသည်ကား ရိုးရိုး လက်တိုအားလုံး များစွာလိုအပ်၍ မဖြစ်မနေ ရှိရမည့် အသိပညာနှင့် အတွေးအကြံပြင်ဖြစ်၏။ မဟုတ်လျှင် သူတို့သည် နေ့စဉ်နှင့်တိုင်း ခရစ်တော်၏ အမှုတော်အပေါ် အရှက်ကွဲခြင်းကို ယူဆောင်လာကြမိမည်။” *Testimonies*, volume 3, 193.

ဗတုတိဇံဆရာ ယောဟန်၏ ပရောဖက်ပြုသော အမှုတော်တွင် မြေကီးမြှူဆိုင်ရာ အစီအစဉ်ကာလနှင့် ကောင်းကင်ဗိမာန်တော်ကို ဆက်စပ်ချိတ်ဆက်ပေးခြင်းလည်း ပါဝင်ခဲ့သည်။ ယရုရှေကို ပထမဆုံးမပြင်သောအခါ ယောဟန် ပြောခဲ့သော ပထမဆုံးစကားမှာ—

နက်ဖန်နုဋ္ဌ ယောဟန်သည် ယရုရှေကို မိမိထံသို့ ကျွဲသတ်တော်မူသည်ကို မငြိ၍၊ “ကျွဲရှုလော့၊ ဤသူသည် လောက၏အပြစ်ကို ယူဆောင်သွားတော်မူသော ဘုရားသခင်၏

သိုးသငယ်ဖွဲ့တစ်မူ၏” ဟု ဆိုလေ၏။ ယောဟန် ၁:၂၉။

သို့သော် ယောဟန်သည် ရှေးကုသရလေမှ ဝိညာဉ်ရေးကုသရလေသို့ ပြောင်းလဲကူးပြောင်းခြင်းကို သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုကူးပြောင်းခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော သူ၏နားလည်မှုမှာ ကန်သတ်ထားသောအရာသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ခရစ်တော်သည် ယောဟန်ကို ထောက်ခံကာ ဤသို့ မိန့်တော်မူခဲ့သည်— “သင်တို့သည် အဘယ်အရာကို မငြိမ်မသွေအတွက် အပြင်သို့ ထွက်သွားကြပါနည်း။ ပရောဖက်တစ်ဦးကိုလော။ ဟုတ်၏။ ငါသည် သင်တို့အား ဆို၏။ ပရောဖက်တစ်ဦးထက် သာလွန်သောသူကိုပင်။” ယောဟန်သည် အနာဂတ်ဖွဲ့ရပ်များကို ကြိုငြင်ဟောပြောသော ပရောဖက်တစ်ဦးသာမက၊ ကတိတော်၏ သားတစ်ဦးလည်း ဖြစ်၍၊ မွေးဖွားချိန်မှစ၍ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်ဖြင့် ပြည့်စုံလျက်ရှိခဲ့ကာ၊ ခရစ်တော်ကို လက်ခံယူရန်အတွက် လူမျိုးတစ်မျိုးကို ပြင်ဆင်ပေးရာ၌ ပျော်ပြင်ပြောင်းလဲရေးသမားအဖြစ် ထူးခြားသော အမှုတော်တစ်ရပ်ကို ဆောင်ရွက်ရန် ဘုရားသခင်က ခန့်အပ်တော်မူခဲ့သည်။ ပရောဖက် ယောဟန်သည် ထို ကာလအုပ်ချုပ်ခြင်းနှစ်ခုအကြား ဆက်သွယ်ပေးသော ချိတ်ဆက်မှု ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယုဒလူမျိုးတို့၏ ဘာသာတရားသည် ဘုရားသခင်ထံမှ သူတို့လွဲချော်ကွာဝေးသွားခြင်း၏ အကျိုးဆက်ကကြောင့်၊ အများအားဖြင့် အခမ်းအနားဆိုင်ရာအရာများ၌သာ တည်ရှိနေခဲ့သည်။ ယောဟန်သည် သာ၍ကြီးမားသော အလင်းတစ်ပါး၏ နောက်လိုက်ဖြစ်ရမည့် သာ၍ငယ်သော အလင်းဖြစ်သည်။ သူသည် လူတို့၏ အစဉ်အလာများအပေါ်ထားရှိသော ယုံကြည်အားထားမှုကို လုပ်ခတ်စေ၍၊ သူတို့၏ အပြစ်များကို သူတို့၏ သတိရခြင်းထဲသို့ ပြန်လည်ယူဆောင်ကာ၊ နောင်တရခြင်းသို့ ပို့ဆောင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ဖြင့် သူတို့သည် ခရစ်တော်၏ အမှုတော်ကို တန်ဖိုးထားနားလည်နိုင်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်စေရမည်။ ဘုရားသခင်သည် ယောဟန်အား ဗျာဒိတ်တော်အားဖြင့် ဆက်သွယ်ဖော်ပြတော်မူကာ၊ ပရောဖက်ကို အလင်းပေးတော်မူခဲ့သည်။ ထိုကကြောင့် မျိုးဆက်များစွာတစ်လျှောက် မမှန်ကန်သော သွန်သင်ချက်များကြောင့် ရိုးသားသော ယုဒလူတို့၏ စိတ်နှလုံးအပေါ် စုပုံကျရောက်နေခဲ့သော အယူမှားယုံကြည်မှုနှင့် မှောင်မိုက်ခြင်းကို သူဖယ်ရှားပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

“ယရော့ကို လိုက်လံသော တပည့်တို့အနက် အငယ်ဆုံးသောသူသည်ပင်၊ ကိုယ်တော်၏ အံ့ဖွယ်လုပ်ဆောင်ချက်များကို မငြိမ့်တော့ချေ။ ကိုယ်တော်၏ ဘုရားသဘာဝဆိုင်ရာ သွန်သင်ညွှန်ကြားချက်များကို နားထောင်ခဲ့ကာ၊ ကိုယ်တော်၏ နှုတ်တော်မှ ထွက်ပေါ်လာသော နှစ်သိမ့်အားပေးသည့် စကားများကို ကြားနာခဲ့သဖြင့်၊ ယောဟန်ဗတုတိဇိဆရာထက် ပိုမိုထူးကဲသော အခွင့်အရေးကို ခံစားရသူ ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူ၌ ပိုမိုရှင်းလင်းသော အလင်း ရှိခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အပြစ်ရှိ၍ ကျဆုံးသွားသော လူသား၏ ဉာဏ်အပေါ်သို့ လောက၏ အလင်းတော်ဖြစ်တော်မူသော သူအားဖြင့် ဆက်သွယ်ပေးခဲ့ပါပြီ။ ယခုလည်း ဆက်သွယ်ပေးလျက်ရှိသော အလင်းမှတစ်ပါး အခြားမည်သည့် အလင်းမျှ မထွန်းလင်းခဲ့ဖူးသကဲ့သို့၊ နောင်လည်း မထွန်းလင်းမည်။ ခရစ်တော်နှင့် ကိုယ်တော်၏ မစ်ရှင်ကို အရိပ်သဏ္ဍာန်ရှိသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းများမှတစ်ဆင့်သာ မှန်ဖျေစွာ နားလည်ခဲ့ကြသည်။ ယောဟန်ကိုယ်တိုင်ပင် ခရစ်တော်၏ အုပ်စိုးခြင်းသည် ယရော့ရှလင်မြို့၌ ဖြစ်မည်ဟုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်သည် လောကီနိုင်ငံတော်တစ်ရပ်ကို တည်ထောင်မည်ဟုလည်းကောင်း၊ ထိုနိုင်ငံတော်၏ နိုင်ငံသားများသည် သန့်ရှင်းသူများ ဖြစ်ကြမည်ဟုလည်းကောင်း ထင်မှတ်ခဲ့သည်။” Review and Herald, April 8, 1873.

တမန်တော် ပေါလုသည်လည်း ပကတိအရာမှ ဝိညာဉ်ရေးရာသို့ ကူးပြောင်းသည့် ပရောဖက်ပျော်ရွှင်ဆိုင်ရာ အကျိုးသက်ရောက်မှုများကို ဖော်ထုတ်သတ်မှတ်ရန် ခန့်အပ်ခံထားရသော ဆက်နွယ်ပေါင်းကူး ပရောဖက်တစ်ပါးဖြစ်သည်။ သူသည် ပကတိ ယရော့ရှလင်သည် ပရောဖက်ပျော်ရွှင်၌

ယရေရှလင် မဟုတ်တော့ကခြင်း နားလည်ခဲ့သည်။ အကခြင်းမှာ ထိုအရာသည် ထိုအချိန်တွင် ကောင်းကင်ဆိုင်ရာ ယရေရှလင်သို့ ကူးပြောင်းသွားပြီးဖြစ်သောကခြင်းဖြစ်သည်။

အဘယ်ကခြင်းဆိုသော် ကျ်အာဂါသည် အာရေဗျပည့်ရှိ စိနာတောင်ကို ဆိုလို၍၊ ယခုရှိသော ယရေရှလင်မျိုးနှင့် ကိုက်ညီ၏။ ထိုမျိုးသည် မိမိ၏သားသမီးတို့နှင့်အတူ ကျွန်ဘဝ၌ရှိ၏။ သို့သော် အထက်မှဖြစ်သော ယရေရှလင်မျိုးကား လွတ်လပ်၏။ ထိုမျိုးသည် ငါတို့အားလုံး၏ အမိဖြစ်၏။
ဂလာတိ ၄:၂၅၊ ၂၆။

ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားလျက်ရှိသော ၂ သက်သာလောနိကာ ဒုတိယစာစောင်၏ အခန်းကီပြု တွင် ပေါလုသည် စာသားအတိုင်းရှိသော သာသနာမဲ့ ရောမအင်ပါယာသည် ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဆိုင်ရာ ရောမအာဏာကို ခရစ်နှစ် ၅၃၈ မတိုင်မီ ထီးနန်းပေါ်သို့ တက်ရောက်လာခြင်းမှ တားဆီးထိန်းချုပ်ထားသော အာဏာဖြစ်ကြောင်း သတ်မှတ်ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုအခန်းတွင်ပင် ဘုရားသခင်၏ ဗိမာန်တော်၌ ထိုင်လျက်ရှိသော “အပစ်၏လူ” သည် ဒံယလေ အခန်းကီပြု၁၊ အပိုဒ် ၃၆ တွင် ဒံယလေ ဖော်ပြခဲ့သော တူညီသည့် “မင်းကြီး” ပင်ဖြစ်ကြောင်း သူဖော်ပြထားသည်။ ဒံယလေ အခန်းကီပြု၁ ၏ နောက်ဆုံး အပိုဒ် ၆ ခုတွင် ဖော်ပြထားသော “မကြောက်ဘက်၏ မင်းကြီး” သည် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးစွန့်စွန့်ဖြစ်ကြောင်း သက်သေပြချက်သည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် အသိပညာတိုးပွားလာခြင်းမှ Future for America က အသုံးပြုခဲ့သော အမှန်တရား၏ မူဘောင်ကို တည်ထောင်ရန် အဓိကသော့ချက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

တစ်အခန်းတည်း၌ပင် ပေါလုသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ တက်လှမ်းပေါ်ထွန်းလာခြင်းကို တားဆီးထိန်းချုပ်နုသော သာသနာမဲ့ ရောမ၏ လုပ်ဆောင်မှုကို၊ သာသနာမဲ့ ရောမကို ဖယ်ရှားပယ်ရှင်းမည့် အချိန်ရောက်သည့်တိုင်အောင် ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်ပြောဆိုပြီး ထိုသို့ဖြင့် ဒါနိယလေကျမ်းရှိ “နုစေ့” သည် သာသနာမဲ့ ရောမကို ဆိုလိုကြောင်းကိုလည်း သတ်မှတ်ဖော်ပြခဲ့သည်။ ထိုအမှန်တရားသည် ၁၇၉၈ ခုနှစ်တွင် အသိပညာတိုးပွားလာစေသော အမှန်တရားဖွဲ့စည်းပုံကို တည်ထောင်ရန် အဓိကသော့ချက်တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဝီလျမ် မီလာ၏ သမိုင်းတွင် ဖိလဒလေဖိလုပ်ရှားမှ လောဒီကဲလုပ်ရှားမှသို့ ကူးပြောင်းမှု ဖြစ်ပေါ်မည့်အချိန်၌ ထိုသတင်းစကားကို ကြည့်ခဲ့သည်။ Future for America ၏ သမိုင်းတွင်မူ လောဒီကဲလုပ်ရှားမှ ဖိလဒလေဖိလုပ်ရှားမှသို့ ကူးပြောင်းမှုသည် ယခုဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသည်။

၂ သက်သာလောနိတ်ကျမ်း၌ ပေါလုဖော်ပြပြောဆိုခဲ့သော အမှန်တရား၊ အတိအကျဖြစ်သော ဘုရားမဲ့ ရောမမှ ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာ ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ ရောမသို့ ကူးပြောင်းမှုကို သတ်မှတ်ဖော်ထုတ်ခဲ့သော ထိုအမှန်တရားသည် မီလာ၏ ပရောဖက်ပျံအနက်ဖွင့်နားလည်မှုအတွက် မူဘောင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ယောဟန်ဗတုတိဇေရာနှင့် ပေါလုတို့ နှစ်ဦးစလုံးသည် အတိအကျမှ ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာသို့ ကူးပြောင်းမှုကို ရှင်းလင်းဖော်ပြရန် ခန့်အပ်ထမမြောက်စေခြင်းခံခဲ့ရသည်။ ဝီလျံ မီလာသည် ယောဟန်ဗတုတိဇေရာအားဖြင့် ပုံဆောင်ပြထားခြင်းခံရသူဖြစ်ပြီး သူ၏ အမှုတော်၌ ဘုရားမဲ့ ရောမနှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ ရောမတို့၏ ဆက်နွယ်မှုနှင့် ကူးပြောင်းမှုကို—ယောဟန်အား ခန့်အပ်ထမမြောက်စေ၍ ဖော်ထုတ်စေခဲ့သော ထိုကူးပြောင်းမှုကို—သူအသိအမှတ်ပြုနားလည်ထားခြင်းသည် မဖြစ်မနေ အရေးကြီးသော အရာဖြစ်ခဲ့သည်။

ဒံယလေကျမ်း၌ “နုစေ့” ကို ရည်ညွှန်းထားသော အချက်ငါးချက် ရှိပြီး ထိုအချက်များသည် အမဲပြမ်း ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ သင့်ကတေတစ်ခုထက် မတိုင်မီ ပေါ်ထွက်လေ့ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားနေသော ပရောဖက်ပျံချက်ဆိုင်ရာ ကူးပြောင်းမှု၏ အခြေအနေအတွင်း၌ ထိုရည်ညွှန်းချက်ငါးချက်လုံးတွင် အနက်ရောမမှ ဝိညာဉ်ရေးရာရောမသို့ ကူးပြောင်းမှု ပါဝင်နေသည်။

ဒံယလေကျမ်း၌ “နဝေဇ်” ဟူသည် ဟဗကုကုတ်၏ ပြီးနှစ်ပြီးပေါ်တွင် ဖော်ပြထားသော သမုမာတရားများအနက် တစ်ရပ်ဖြစ်သဖြင့်၊ ကာကွယ်ရမည့် အခြေခံသမုမာတရားတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ၎င်းသည် နောက်ဆုံးတွင် အတုအယောင်နှင့် အစားထိုးတုပြုထားသော ကျောက်မျက်ရတနာများ၊ ငွေစေ့များဖြင့် ဖုံးကွယ်ခံရမည့် သမုမာတရားတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်သည်။ သန့်ရှင်းသော ဇယားနှစ်စောင်ပေါ်၌ ကိုယ်စားပြုပေးထားသော သမုမာတရားတိုင်းသည် Ellen White ၏ စာပေများအတွင်း တိုက်ရိုက် ဘုရားသခင်အားဖြင့် လုံ့ဆော်အတည်ပြုချက်များ ရှိနေသော်လည်း မတော်တဆမဟုတ်ချေ။ အခြေခံသမုမာတရားများအနက် မည်သည့်သမုမာတရားကိုမဆို (“နဝေဇ်” ကိုလည်း အပါအဝင်) ငြင်းပယ်ခင်းသည် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိညာဉ်တော်၏ အာဏာကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ငြင်းပယ်ခင်းပင် ဖြစ်သည်။

“ထို့နောက် ‘နဝေဇ်’ နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်မမြင်ရသော်လည်း ‘ယဇ်ပူဇော်ခင်း’ ဟူသော စကားလုံးသည် လူ၏ပညာဖြင့် ထည့်သွင်းထားခြင်းဖြစ်၍ မူရင်းစာသားနှင့် မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် တရားစီရင်ခင်းအချိန်ရောက်ပီပြု ကျွမ်းကျင်သော အော်ဟစ်သတင်းကို ပေးခဲ့သူတို့အား ထာဝရဘုရားသည် ထိုအကခြင်း၏ မှန်ကန်သောအမေဋ္ဌကို ပေးတော်မူခဲ့ကြောင်း ဖြစ်သည်။ 1844 မတိုင်မီ၊ ညီညွတ်မှုရှိခဲ့စဉ်က ‘နဝေဇ်’ အကခြင်း၏ မှန်ကန်သောအမေဋ္ဌ လူအများစုနီးပါးသည် တစ်သဘောတည်း ဖြစ်ကြသော်လည်း၊ 1844 နောက်ပိုင်းတွင် ရှုပ်ထွေးမှုအတွင်း အခြားသော အမေဋ္ဌများကို လက်ခံလာခဲ့ကြပြီး ထို့နောက် အမှောင်နှင့် ရှုပ်ထွေးမှုတို့ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။”
Review and Herald, November 1, 1850.

“တရားစီရင်ရာ အချိန်နာရီ၏ ကျွမ်းကျင်သံကို ပေးခဲ့သောသူများ” သည် “အမဲပြုပြောအရာ” ကို အယူမှားဘုရားကိုးကွယ်ခြင်း၏ သင့်ကတေတစ်ရပ်အဖြစ်၊ နှင့်/သို့မဟုတ် အယူမှား ရောမအဖြစ် နားလည်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏နားလည်ချက်တွင်၊ “ယဇ်ပူဇော်ခင်း” ဟူသော စကားလုံးသည် ဒံယလေကျမ်းရှိ ထိုကျမ်းပိုဒ်တွင် မပါဝင်သင့်ဘဲ၊ King James Bible ၏ ဘာသာပြန်သူများက (လူပညာဖြင့်) ထည့်သွင်းထားခဲ့သည်ဟူသော အချက်ကိုလည်း နားလည်ထားခြင်း ပါဝင်သည်။ ရှုထောင့်များ၏နားလည်ချက်တွင် ထို့ပြင် “အမဲပြုပြောအရာ” သည် ပုပ်ရဟန်းမင်း၏အာဏာကို ကိုယ်စားပြုသော သင့်ကတေနှစ်ရပ်အနက် တစ်ရပ်နှင့် အမဲပြုစေ ဆက်နွယ်၍ ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ပြင် အယူမှားဘုရားကိုးကွယ်ခြင်း (“အမဲပြုပြောအရာ”) သည် ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ သင့်ကတေမတိုင်မီ အမဲပြုခဲ့ကြခြင်းလည်း ပါဝင်သည်။ ထိုသင့်ကတေများကို ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ထံသို့ ဝင်ရောက်လာသည့် အစဉ်အလိုက်ပင် အမဲပြုတော်မူဖော်ပြထားသည်။ ဒံယလေကျမ်းနှင့် ဗျာဒိတ်ကျမ်းတို့သည် အယူမှားဘုရားကိုးကွယ်ခြင်းက ပုပ်ရဟန်းမင်းဝါဒမတိုင်မီ ရှိလာသည်ဟူသော သမိုင်းစဉ်ကို ဘယ်သောအခါမျှ မလွဲဖယ်ကပြောဘဲ၊ ဗျာဒိတ်ကျမ်းတွင် အပျက်အစီးဖြစ်စေသော တတိယအာဏာဖြစ်သည့် မိစ္ဆာပရောဖက်ကို မိတ်ဆက်ဖော်ပြသောအခါတွင်လည်း ထိုအစဉ်ကို အမဲပြု ထိန်းသိမ်းထားသည်။

ပေါလုက ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော အရာများ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်အတိုင်းဖြစ်သောအရာများသည် လက်ဝါးကပ်တိုင်၏ အချိန်ကာလအတွင်း ဝိညာဉ်ရွေးရာသို့ ကူးပြောင်းသွားခဲ့ကြခြင်း ညွှန်ကြားမှုထားလျှင်၊ ယခင်ဟန်မှတစ်ပါး ဧဝံဂေလိကျမ်းအားလုံး၌ တွေ့ရသော ယရေရှလင်မြို့ ပျက်စီးခြင်းအကြောင်း ခရစ်တော်၏ ကျိတ်ပြောဟောကိန်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အခက်အခဲတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာသည်။ ဒံယလေကျမ်း၌ “နဝေဇ်” နှင့် ဆက်နွယ်နေသော ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ သင့်ကတေနှစ်ရပ်မှာ ပျက်စီးပျက်စီးစေသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာနှင့် ပျက်စီးပျက်စီးစေသော ပြစ်မှားကျူးလွန်မှုတို့ ဖြစ်သည်။ ထိုသင့်ကတေနှစ်ရပ်သည် သားရဲ၏ တံဆိပ်လက္ခဏာ (စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာ) နှင့် သားရဲ၏ ရုပ်တု (ပြစ်မှားကျူးလွန်မှု) ကို ကိုယ်စားပြုသည်။

ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာစနစ်သည် မိမိက အယူမှားသူများဟု သတ်မှတ်သောသူတို့ကို သတ်ဖြတ်ရန် ခွင့်ပြုသော လွန်ကျူးမှုသည် အသင်းတော်နှင့် နိုင်ငံတော်တို့၏ ပေါင်းစည်းခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုဆက်နွယ်မှုတွင် အသင်းတော်က အုပ်ချုပ်ထိန်းချုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဒါနိုလေသည် ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ သားရဲ၏ ရုပ်ပုံဖြစ်သော အသင်းတော်နှင့် နိုင်ငံတော်တို့၏ ပေါင်းစည်းခြင်းကို “ဖျက်ဆီးခြင်းကို ဖြစ်စေသော လွန်ကျူးမှု” ဟု ကိုယ်စားပြုဖော်ပြထားသည်။ သမ္မာကျမ်းစာက ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းကို စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာဟု သတ်မှတ်ထားပြီး ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ ရုပ်တုကိုးကွယ်မှုအားလုံးကို ၎င်း၏ ရုပ်တုဆိုင်ရာ ဥပုသ်နေ့ဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ယခင်က ၎င်းကို “သားရဲ၏ အမှတ်တံဆိပ်” ဟု ခေါ်ပြီး ဒါနိုလေက “ဖျက်ဆီးခြင်းကို ဖြစ်စေသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာ” ဟု ခေါ်သည်။

ထိုအချိန်တွင်ထဲမှ တစ်ချိန်မှ ချိုငယ်တစ်ချောင်း ပေါ်ထွက်လာ၍၊ တောင်ဘက်သို့လည်းကောင်း၊ အရှေ့ဘက်သို့လည်းကောင်း၊ နှစ်သက်ဖွယ်သောပညာတော်ဘက်သို့လည်းကောင်း အလွန်ကြီးမားလာ၏။ ၎င်းသည် ကောင်းကင်တပ်မတော်တိုင်အောင် ကြီးမားလာ၍၊ ထိုတပ်မတော်အချို့နှင့် ကပြအချို့ကို မြေသို့ ပစ်ချကာ၊ ၎င်းတို့ကို နင်းချ၏။ ထိုပြင် ၎င်းသည် မိမိကိုယ်ကို တပ်မတော်၏မင်းသားတိုင်အောင် ချီးမြှင့်၍၊ ၎င်းအားဖြင့် နှစ်စဉ်ပူဇော်သကဲ့ကားကို ဖယ်ရှားသွားခဲ့ပြီး၊ သူ၏ သန်ရှင်းရာဌာနတော်၏ နှစ်စဉ်ပူဇော်သကဲ့ကားကို လည်း ပစ်ချဖျက်ဆီးခဲ့၏။ ထိုပြင် ပြုစုထားခြင်းကြောင့် နှစ်စဉ်ပူဇော်သကဲ့ကားကို ဆန်ကျင်ရန် တပ်မတော်တစ်ရပ်ကို ၎င်းအား ပေးအပ်ခြင်းခံရ၍၊ ၎င်းသည် သမ္မာတရားကို မြေသို့ ပစ်ချကာ၊ မိမိလုပ်ဆောင်သမျှ အောင်မြင်၍ ပညာစုံလာ၏။ ဒုယလေ 8:9-12။

ဤကျမ်းပိုဒ်များကို အခြားဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်တွင် ပိုမိုအသေးစိတ် ဆွေးနွေးမည်ဖြစ်သော်လည်း၊ အပိုဒ်တစ်ဆယ့်တစ်တွင် ခရစ်တော်ကို ဆန်ကျင်၍ မိမိကိုယ်ကို ကြီးမြတ်စေခဲ့သော အာဏာသည် ပဂန်ရောမ ဖြစ်သည်။ အကခြောင်းမှုကား၊ သူတို့သည် ကိုယ်တော်၏ မွေးဖွားချိန်၌ ကိုယ်တော်ကို သတ်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့ပြီး၊ နောက်ဆုံးတွင် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်၌ အမှန်တကယ် ထိုသို့ ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုကျမ်းပိုဒ်တွင် “သူအားဖြင့်” (ပဂန်ရောမအားဖြင့်) “နှစ်စဉ်သောအရာကို ဖယ်ရှားယူသွားလေသည်” ဟု ဖော်ပြထားသည်။ “ဖယ်ရှားယူသွားသည်” ဟု ဘာသာပြန်ထားသော ဟဗျေရီးယားလုံးမှာ “rum” ဖြစ်ပြီး၊ အဓိပ္ပာယ်မှာ “မုဆိုးတင်၍ ချီးမြှောက်သည်” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ပဂန်ရောမသည် ပဂန်ဝါဒ၏ ဘာသာတရားကို မုဆိုးတင်၍ ချီးမြှောက်မည်ဖြစ်ပြီး၊ သမိုင်းတွင်လည်း အမှန်ပင် ထိုသို့ ပြုခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သူတို့ကို “ပဂန်” ရောမ ဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

နောက်လာမည့် အခန်းငယ်သည် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး၏ ရောမအား “အမဲပြာမ်း” (ပဂန်ဝါဒ) ကို ဆန်ကျင်ရန် သို့မဟုတ် ၎င်းကို အောင်နိုင်ရန်အတွက် “တပ်အင်အား” (စစ်အာဏာ) တစ်ရပ် ပေးအပ်ခံရခြင်း ဖော်ပြသည်။ ဤအရာသည်လည်း သမိုင်းဆိုင်ရာ အမှန်တရားတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ အကခြောင်းမှာ ပုပ်ရဟန်းမင်းအဖွဲ့သည် (မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်စစ်တပ်ကို မည်သည့်အခါမျှ မပိုင်ဆိုင်သော်လည်း) မိမိတို့ အာဏာတက်လာခြင်းအပေါ် တားဆီးကန့်သတ်ထားသော အတားအဆီးကို ကျော်လွှားရန် စစ်အင်အားကို အသုံးပြုခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုအာဏာသည် ပဂန်ရောမမှ လာခဲ့သည်။ သူမ အသုံးပြုခဲ့သော ထိုစစ်အာဏာသည် “ပြုစုထားခြင်း” မှတစ်ဆင့် သူမအား ပေးအပ်ခြင်းခံရသည်။ အကခြောင်းမှာ အဒေါ် ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် သူမကို ရာဇပလ္လင်ပေါ်သို့ တင်မြှောက်ခဲ့သော ဘုရင်များ၏ စစ်တပ်များကို သူမ ထိန်းချုပ်နိုင်စေရန် ခွင့်ပြုခဲ့သော ပြုစုထားခြင်းမှာ ဘုရားကျောင်းနှင့် နိုင်ငံတော်၏ ပေါင်းစည်းခြင်းဟူသော ပြုစုထားခြင်း ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ပထမဦးစွာ အခန်းငယ် ၁၁ တွင် ပဂန်ရောမကို ရည်ညွှန်းထားပြီး ထိုပဂန်ရောမသည် ခရစ်တော်ကို ဆန်ကျင်၍ ထက်မြက်ဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ထိုပြင် ပဂန်ဝါဒ၏ ဘာသာရားကို မြှင့်တင်မည်ဖြစ်ကြောင်း သင်ယူသူအား အသိပေးထားသည်။

နောက်တစ်ပိုဒ်က အသင်းတစ်ခုနှင့် နိုင်ငံတော် ပေါင်းစည်းမှု၏ လွန်ကျူးမှုကို ဖော်ပြထားသည်။ ထိုပေါင်းစည်းမှုက ဖြောင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းအဖွဲ့စနစ်သည် မိမိအပေါ် ပဂန်ရောမက ချမှတ်ထားခဲ့သော ထိန်းချုပ်ကန့်သတ်မှုကို ကျော်လွှား၍ ဖယ်ရှားနိုင်ခဲ့သည်။ သမိုင်းသည် ထိုပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်လုံး၏ အနက်ဖွင့်ဆိုချက်ကို ထောက်ခံသည်။ “နဝေ့” သည် ခရစ်တော်ကို ဆန့်ကျင်ရပ်တည်ခဲ့သော အာဏာဖြစ်သည့် ပဂန်ရောမကိုလည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် ပဂန်ရောမက မြှောက်တင်ထားသော ပဂန်ဘာသာတရားကိုလည်းကောင်း ကိုယ်စားပြုသည်။ ထိုနောက် “နဝေ့” ၏ သင့်ကတောက် ပုပ်ရဟန်းမင်းအဖွဲ့စနစ်က ဆက်လက်လိုက်ပါလာပြီး အသင်းတစ်ခုနှင့် နိုင်ငံတော်တို့၏ လွန်ကျူးသော ပေါင်းစည်းမှုကို ဖော်ထုတ်ပြသသည်။ ၎င်းပင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအဖွဲ့စနစ်အား မိမိ၏ မသန်ရှင်းသော လုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက်စေရန် စစ်တပ်တစ်ရပ်ဖြင့် အာဏာပေးသော အကခြင်းရင်းဖြစ်သည်။ ဒီယလေတွင် “နဝေ့” ကို တတိယအက်မြဲ အသုံးပြုထားခြင်းသည် အက်ဒဗင်တစ်ဝါဒ၏ ဗဟိုတိုင်ဖြစ်သော အဖွဲ့ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည့် မေးခွန်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုနောက် သန့်ရှင်းသူတစ်ပါး ပြောဆိုနေသည်ကို ငါကဦးရ၍၊ ပြောဆိုနေသော ထိုသန့်ရှင်းသူအား အခြားသန့်ရှင်းသူတစ်ပါးက၊ “အစဉ်မပြတ်ပြုသော ယဇ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် လူ့ဆိတ်ညံ့စေသော ပြစ်မှားခြင်းအကခြင်းရှိသော ရူပါရုံသည် မည်မျှကပြမည်နည်း။ သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် ဗိုလ်ခံကြိုပါ ခြေဖဝါးအောက်တွင် နင်းခြေခြင်းခံရစေရန် မည်မျှကပြမည်နည်း” ဟု မေးလျှင်။ ဒီယလေ 8:13။

ဤအခန်းငယ်တွင် “ရူပါရုံသည် မည်မျှကပြမည်နည်း” ဟူသော မေးခွန်းကို မေးထားသဖြင့်၊ အချိန်ကာလတစ်ခုကို ဖော်ပြသောအဖွဲ့ကို တောင်းဆိုခြင်းဖြစ်ပြီး အချိန်တစ်ချက်တည်းကို မဟုတ်ပါ။ မေးခွန်းမှာ ရူပါရုံသည် မည်သည့်ရက်စွဲတွင် ပြည့်စုံမည်နည်း ဟု မေးခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ ရူပါရုံ၏ ကပြမပြုချိန်သည် မည်မျှနည်း ဟု မေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဤအခန်းငယ်သည် “မည်သည့်အချိန်နည်း” ဟု မမေးဘဲ၊ “မည်မျှကပြမည်နည်း” ဟု မေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုရူပါရုံသည် “နဝေ့” ဟု ကိုယ်စားပြုထားသော အယူမှားဘုရားကို ကွယ်မှု၏ ဖျက်ဆီးသော အာဏာများနှင့်၊ မကြီးရှင်ဘုရင်များနှင့် မတရားဖောက်ပြန်ခြင်းကို ပြုသောအခါ ပြည့်စုံသည့် ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်၏ လွန်ကျူးခြင်းအားဖြင့် ကိုယ်စားပြုထားသော ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ်နှင့် ပတ်သက်သော ရူပါရုံဖြစ်သည်။ အယူမှားဘုရားကို ကွယ်မှုအပေါ်၌ ပုပ်ရဟန်းမင်းစနစ် လိုက်လာသော ထိုဖျက်ဆီးသော အာဏာနှစ်ရပ်သည် သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် သန့်ရှင်းသူအစုကို “အချိန်ခုနစ်ကာလ” တိုင်အောင် နင်းချပျက်ဆီးရမည်ဖြစ်သည်။

ဗာဗီလွန်အချိန်ကစတင်၍ အ.ဒီ. 70 ခုနှစ်တွင် အယူမှားရောမတို့က ယရေရှလင်မြို့ကို ဖျက်ဆီးသည့်အချိန်အထိ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားခဲ့သော တကယ့်သန့်ရှင်းရာဌာနကို နင်းခြေဖျက်ဆီးခြင်းသည် သမိုင်း၏အစမှ အဆုံးတိုင်အောင် အယူမှားအာဏာများက ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်းကို သိမြင်အသိအမှတ်ပြုရန် အရေးကြီးသည်။ ထိုကခြင်း တကယ့်သန့်ရှင်းရာဌာနနှင့် တကယ့်စစ်တပ်တော် (ဘုရားသခင်၏လူမျိုး) ကို နင်းခြေဖျက်ဆီးခဲ့သည်မှာ အများကိန်းဖြစ်သော တကယ့်အယူမှားဝါဒပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဝိညာဉ်ရေးရောမသည် ဝိညာဉ်ရေးယရေရှလင်နှင့် ဝိညာဉ်ရေးကူသရလေကို နင်းခြေဖျက်ဆီးခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် ဗိမာန်တော်၏အပြင်ဘက်ရှိ တရားရုံးဝင်းကိုမူ ချန်ထား၍ မတိုင်းလျှင်ကောင်း၏။ အကခြင်းမူကား၊ ထိုဝင်းကို လူမျိုးခြားတို့အား ပေးအပ်ထားပြီးဖြစ်၏။ သူတို့သည် သန့်ရှင်းသော မြို့ပြတော်ကို လေးဆယ့်နှစ်လတိုင်တိုင် ခြေဖြင့်နင်းခြေဖျက်ကြမိမည်။ ငါသည်လည်း ငါ၏ သက်သေခံနှစ်ပါးအား အာဏာပေးမည်။ သူတို့သည် အဝတ်ကမ်းကို ဝတ်ဆင်လျက် တစ်ထောင်နှစ်ရာခြောက်ဆယ်ရက်တိုင်တိုင် ပရောဖက်ပြုကြာကြမိမည်။ ဗျာဒိတ်ကျမ်း ၁၁:၂၊ ၃။

ဗတုတိဇယောဟန်သည် မိမိအမှတ်တော်၏ ပြည့်စုံသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မသိရှိသော်လည်း၊ မကြီးခြေခိုင်ရာ သန့်ရှင်းရာဌာနမှ ကောင်းကင်ခိုင်ရာ သန့်ရှင်းရာဌာနသို့ ကာလပိုင်းခြားသတ်မှတ်ချက်

ပခြင်းလဲမှုကို ဖော်ထုတ်သတ်မှတ်ခဲ့သော ဆက်သွယ်ချိတ်ဆက်သည့် ပရောဖက်တစ်ပါးဖြစ်သည်။ ပါလီယောဂရပ်ဖီလီယပ်စ် အကုန်အစုံအတိုင်းသော ကုသရလေ (အိမ်ရှင်) မှ ဝိညာဉ်ရေးရာ ကုသရလေသို့ ကာလပိုင်းခြားသတ်မှတ်ချက် ပခြင်းလဲမှုကို ဖော်ထုတ်သတ်မှတ်ခဲ့သော ဆက်သွယ်ချိတ်ဆက်သည့် ပရောဖက်တစ်ပါးဖြစ်သည်။ လေးဆယ့်နှစ်လပတ်လုံး နင်းခရစ်ခရစ်သော ယရေရှလင်သည် ဝိညာဉ်ရေးရာ ယရေရှလင်ဖြစ်သည်။

“ဤနရောတွင် ဖော်ပြထားသော ကာလများ—လေးဆယ့်နှစ်လ” နှင့် “တစ်ထောင်နှစ်ရာခါခြောက်ဆယ်ရက်”—သည် တူညီသောကာလကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်ပြီး ခရစ်တော်၏ အသင်းတော်သည် ရောမထံမှ ဖိနှိပ်ညှဉ်းပန်းခြင်းကို ခံရမည့် အချိန်ကာလကို တူညီစွာ ကိုယ်စားပြုထားသည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ အထွဋ်အထိပ် ရောက်ရှိခဲ့သော ၁၂၆၀ နှစ်ကာလသည် A.D. 538 ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့ပြီး ထိုကပြော 1798 ခုနှစ်တွင် အဆုံးသတ်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်၌ ပြင်သစ်စစ်တပ်တစ်ဖွဲ့သည် ရောမမြို့သို့ ဝင်ရောက်ကာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကို အကျဉ်းသားအဖြစ် ဖမ်းဆီးခဲ့ပြီး သူသည် ပြည်ပခြားဘဝ၌ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ထိုနောက် မကပြော ပုပ်ရဟန်းမင်းအသစ်တစ်ပါးကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခဲ့သော်လည်း၊ ပုပ်ရဟန်းအဆင့်ဆင့် စီမံအုပ်ချုပ်မှုစနစ်သည် ယခင်က ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သော အာဏာကို ထိုနောက်မှစ၍ ပြန်လည် ကိုင်တွယ်အသုံးချနိုင်ခြင်း မရှိတော့ပေ။” The Great Controversy, 266.

ပါလီယောဂရပ်ဖီလီယပ်စ် လက်ဝါးကပ်တိုင်၏ သမိုင်းတွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော အပခြင်းအလဲကာလ၌ “အထက်၌ရှိသော” ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာ ယရေရှလင်သည် ဘုရားသခင်သည် မိမိနာမတော်ကို တည်ထားရန် ရွေးချယ်တော်မူသော မြို့ဖြစ်လာခဲ့ပြီး အကုန်အစုံအတိုင်းရှိသော ယရေရှလင်သည် သမုမာကျမ်းစာ၏ အနာဂတတိဆိုင်ရာ ယရေရှလင် မဟုတ်တော့ကပြောခြင်းကို သတ်မှတ်ဖော်ပြခဲ့သည်။

အဘယ်ကပြောဆိုသော် ဤအာဂါသည် အာရေဗျပြည်ရှိ စိနာတောင်ကို ဆိုလို၍၊ ယခုရှိသော ယရေရှလင်မြို့နှင့် ကိုက်ညီ၏။ ထိုမြို့သည် မိမိ၏သားသမီးတို့နှင့်အတူ ကျွန်ုပ်တို့ရှိ၏။ သို့သော် အထက်မှဖြစ်သော ယရေရှလင်မြို့ကား လွတ်လပ်၏။ ထိုမြို့သည် ငါတို့အားလုံး၏ အမိဖြစ်၏။ ဂလာတီ ၄:၂၅၊ ၂၆။

ဤအမှန်တရားကို မှန်ကန်စွာ နားလည်သဘောပေါက်ခြင်းသည် အရေးကြီးလှပါပြီ။ သမုမာကျမ်းစာ ပရောဖက်ပျောက်၏ သင့်ကတေအဖွဲ့ ပကတိ ယရေရှလင်မြို့ကို မှားယွင်းစွာ အသုံးချခြင်းသည် ရောမပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးသည် အနုတိခရစ်ဖြစ်သည်ဟူသော အမှန်တရားကို ဖျက်ဆီးပျက်ပြားစေရန် ယရေရှအသင်းသားတို့က ဖန်တီးခဲ့သော လှည့်ဖြားမှု၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ထိုမှားယွင်းသော သွန်သင်ချက်သည် ဖောက်ပြန်သွားသော ပရိုတက်စတင့်ဝါဒအတွင်း၌ ယုံကြည်မှုတစ်ရပ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ထိုကပြော သူတို့သည် ယခုခေတ် ယုဒအမျိုးသားနိုင်ငံဖြစ်သော ကုသရလေကို ပရောဖက်ပျောက်၏ သင့်ကတေတစ်ရပ်အဖွဲ့ မှားယွင်းစွာ ရှုမြင်ခွင့်ရကပြောသည်။ ပကတိ ယရေရှလင်မြို့သည် လက်ဝါးကပ်တိုင်၏ အချိန်တွင် ဘုရားသခင်၏ ယရေရှလင်မြို့ဖြစ်တော့ပေ။

“ယရေရှလင်မြို့သည် သန့်ရှင်းသော အရပ်တစ်ခု မဟုတ်တော့ချေ။ ခရစ်တော်ကို ငြင်းပယ်ခြင်းနှင့် လက်ဝါးကပ်တိုင်ပေါ်တွင် သတ်ဖြတ်ခြင်းကပြော ဘုရားသခင်၏ ကျိန်ခြင်းသည် ထိုမြို့အပေါ်သို့ ကျရောက်လျက်ရှိ၏။ အပူပိုစွာရိုက်ကပြော ဖြစ်သော အမှောင်မိုက်ညစ်ကွက်တစ်ခုသည် ထိုမြို့အပေါ်တွင် တင်လျက်ရှိပြီး ကောင်းကင်ဘုံ၏ သန့်စင်စသော မီးများဖြင့် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေခြင်းခံရမည့်အချိန်မတိုင်မီ ထိုမြို့သည် နောက်တဖန် သန့်ရှင်းသော အရပ်မဖြစ်တော့ချေ။ ဤအပူပို၏ ကျိန်ခြင်းခံထားရသော ကမ္ဘာမပြည့်အထိ အပူပို၏ အညစ်အကြေးအစွန်းအထင်း အလုံးစုံမှ သန့်စင်စေခြင်းခံရမည့် အချိန်တွင် ခရစ်တော်သည် သံလွင်တောင်ပေါ်၌ တဖန် ရပ်တော်မူလိမ့်မည်။ ကိုယ်တော်၏ ခြေတော်များသည် ထိုတောင်ပေါ်၌ ရပ်တည်သောအခါ ထိုတောင်သည် ကွဲအက်၍ အလွန်ကျယ်ဝန်းသော လွင်ပြင်ကြီးတစ်ခု

ဖရိလ်မာမည်ဖရိပီပြီ ဘုရားသခင်၏ မျိုးပြာဏ်အတွက် ပြင်ဆင်ထားသော အရပ် ဖရိလ်မာမည်။”
Review and Herald, July 30, 1901.

လောကအဆုံးအကခြင်း ခရစ်တော်၏ ပရောဖက်ပျံ့နှံ့မှုကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရာတွင် အကုသုတ္တရအနက်ရှိသော ယရေရှလင်နှင့် ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာ ယရေရှလင်တို့အကွဲပြားမှု ကွဲပြားချက်၏ ဆက်နွယ်အရေးပါမှုကို ဆွေးနွေးမည်ဖြစ်သည်။ “န့စတင်” ဟူသောစကားကို ဒံယလေက စတုတုထအကမြို့ သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်မှာ အခန်း ၁၁ ၌ ဖြစ်သည်။

တပ်ဖွဲ့များသည် သူ၏ဘက်မှ ရပ်တည်ကပြိုင်မည်။ သူတို့သည် တန်ခိုးရှိသော သန်ရင်းရာဌာနကို ညစ်ညူးစကေပြိုင်မည်။ အစဉ်မပြတ် ပူဇော်သော ယဇ်ကို ဖယ်ရှားကပြိုင်မည်။ ထိုပင် လူဆိတ်ညံ့ခြင်းကို ဖြစ်စေသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာကို ထားကပြိုင်မည်။ ဒံယလေ ၁၁:၃၁။

ကျကျမ်းပိုဒ်သည် အဒီ ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် ဘုရားမဲ့ ရောမက ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာကို မကြက်ခြား ရာဇပလုလင်ပေါ်တွင် တင်မြှောက်ခဲ့သော အမှုကို ဖော်ထုတ်ပြောဆိုသည်။ “လက်ရုံးများ” သည် အဒီ ၄၉၆ ခုနှစ်တွင် ဖရန်ခိုတို့၏ ဘုရင် ကလိုဗတ်မှ စတင်၍ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာဘက်၌ ရပ်တည်ခဲ့သော ဘုရားမဲ့ ရောမ၏ စစ်ရေးအင်အားကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ကလိုဗတ်နောက်ပိုင်းတွင် ဥရောပဘုရင်အမျိုးမျိုးတို့သည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာကို တင်မြှောက်ရာ၌ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ကျကျမ်းပိုဒ်သည် တရုတ်၏ ပြည့်တန်ဆာနှင့် အသင်းတော်နှင့် နိုင်ငံတော်၏ မဟာမိတ်ဖွဲ့ခြင်းအားဖြင့် ပြစ်မှားကျူးလွန်ပြီးနောက်၊ ဥရောပဘုရင်တို့ (လက်ရုံးများ) က ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာအတွက် ပြုလုပ်ခဲ့သော အရာလေးမျိုးကို ဖော်ထုတ်ညွှန်ပြဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာကို ထောက်ခံရပ်တည်လာသောအခါ၊ ဟသေင်ရောမနှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းဆိုင်ရာ ရောမ နှစ်မျိုးစလုံး၏ အင်အားသင့်ကတေဖြစ်သော ရောမမျိုးကို “ညစ်ညမ်းစေ” သို့မဟုတ် ဖျက်ဆီးခဲ့ကြသည်။ ထိုအခန်းငယ်၌ ဖော်ပြထားသော ညစ်ညမ်းစေခြင်းသည် နှစ်ပေါင်းများစွာတစ်လျှောက် ထပ်တလဲလဲ အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့ရပြီး ရောမမျိုးသည် အဆက်မပြတ် စစ်ရေးတိုက်ခိုက်မှုများအောက်သို့ ရောက်ရှိစေခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ထိုဥရောပဘုရင်များ (the arms) သည်လည်း “the daily” ကို “ဖယ်ရှားပစ်” မည်ဖြစ်သည်။ ဤအခန်းငယ်တွင် “take away” ဟု ဘာသာပြန်ထားသော ဟိဘရူးစကားလုံးမှာ အခန်းကဏ္ဍ ၈ တွင်ကဲ့သို့ “rum” မဟုတ်ပေ။ ဤအခန်းငယ်၌ “take away” ဟု ဘာသာပြန်ထားသော စကားလုံးမှာ “sur” ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏အဓိပ္ပာယ်မှာ ဖယ်ရှားပစ်သည် ဟု ဆိုလိုသည်။ ဥရောပဘုရင်များ၏ လက်ရုံးများသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ ထွန်းကားလာခြင်းကို ဆန့်ကျင်သော ဟသေင်အင်အားကို ၅၀၈ ခုနှစ်တွင် ဖယ်ရှားပစ်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုနောက် ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် ထိုလက်ရုံးများသည် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာကို ကမုဘာမကြီး၏ ရာဇပလုလင်ပေါ်သို့ တင်မြှောက်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုနောက် ထိုနှစ်အတွင်းပင်၊ Counsel of Orleans ၌ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာသည် တနင်္ဂနွေနေ့ဥပဒေတစ်ရပ်ကို အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ကို ကိုးကွယ်ဝတ်ပြုရာနေ့အဖြစ် သတ်မှတ်ခြင်းသည် Sister White က “ရုပ်တု” ဥပုသ်နေ့ဟု ခေါ်ဆိုသည့်အရာဖြစ်ပြီး ရုပ်တုကိုးကွယ်ခြင်းသည် “စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာ” ဟူသော စကားလုံး၏ သမုမာကျမ်းစာဆိုင်ရာ အတိအကျ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ခရစ်နှစ် ၅၃၈ ခုနှစ်တွင် အယူမှားရောမ၏ လက်ရုံးများက ပျက်စီးခြင်းကို ဖြစ်စေသော စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ်အရာကို တည်ထောင်ခဲ့သည်။

“ဘုရားသခင်ကောင်းချီးမပေးထားသော နေ့တစ်နေ့ဖြစ်သည့် ရုပ်တုဥပုသ်နေ့ကို ချီးမြှောက်၍ ကိုးကွယ်မည့်သူအပေါင်းတို့သည်၊ မိမိတို့အား ဘုရားသခင်ပေးထားသော စွမ်းရည်အစွမ်းသတုတိအလုံးစုံကို—မိမိတို့က မှားယွင်းသောအသုံးအတွက်

ဖောက်ပြန်စေခဲ့ကပြီဖြစ်သော—မာရ်နတ်နှင့် သူ၏ကောင်းကင်တမန်တို့အား ကူညီလျက်ရှိကြသည်။ သိမငြိခွဲခြားနိုင်စွမ်းကို မျက်ကန်းစသော အခြားဝိညာဉ်တစ်ပါး၏ လှုံ့ဆော်မှုကကြောင့်၊ တနှင့်ဂနွေနေ့ကို ချိုးမြှောက်ခြင်းသည် ကက်သလစ်အသင်းတော်၏ စီမံဖွဲ့စည်းမှုသက်သက်သာဖြစ်ကြောင်းကို သူတို့ မမြင်နိုင်ကြ။” Selected Messages, book 3, 423.

ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သမိုင်းသည် ယခုတင်ပို့ပေးသော သုံးဆယ့်တစ်ပိုဒ်၏ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်မှုကို ထောက်ခံအတည်ပြုလျက်ရှိသည်။ “ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်က ဤအဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်မှုကို ထောက်ခံသည်” ဟု ကျွန်ုပ်တို့ဆိုရာတွင်၊ ယခုအချိန်၌ ထိုပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဆွေးနွေးမှုအတွင်း မထည့်သွင်းသော်လည်း၊ ဤတူညီသော အချက်အလက်များကို ကိုင်တွယ်ဖော်ပြသော အခြားပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိနေသည်ဟူသော အချက်ကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။ ဒီယလေသည် “the daily” ဟူသောစကားကို အသုံးပြုသည့် ပဉ္စမနှင့် နောက်ဆုံးအကျိတ်မှာ အခန်းကဏ္ဍ ၁၂ တွင် တွေ့ရသည်။

နုစဉ်ယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို ဖယ်ရှား၍၊ ပျက်စီးခြင်းကို ဖြစ်စေသော ရွံရှာဖွယ်အရာကို ထူထောင်ထားသော အချိန်မှစ၍ ရက်တစ်ထောင်နှစ်ရာကိုးဆယ် ရှိလိမ့်မည်။ စောင့်မျှော်၍ ရက်တစ်ထောင်သုံးရာသုံးဆယ့်ငါးရက်တိုင်အောင် ရောက်ရှိလာသောသူသည် မင်္ဂလာရှိ၏။ Daniel 12:11, 12.

ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သမိုင်းတရားနှစ်ရပ်စလုံးသည် ဒီယလေ အခန်းကဏ္ဍ ၇ တွင် ဖော်ပြထားသကဲ့သို့ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ ထွန်းကားမှုကို တားဆီးနေသည့် ပထဝီဝင်ဆိုင်ရာ အတားအဆီး သုံးခုအနက် နောက်ဆုံးတစ်ခုဖြစ်သော ဂါရ်လူမျိုးတို့သည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုအခါ၊ ခရစ်နှစ် ၅၀၈ ခုနှစ်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ ထွန်းကားမှုကို ဆန့်ကျင်သော ခုခံမှုသည် အဓိကအားဖြင့် အဆုံးသတ်သွားကြောင်းကို ထောက်ခံအတည်ပြုသည်။

ငါသည် ချိများကို ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုလျက်ရှိစဉ်၊ ကြည့်ရှုလော့၊ အခြားသော ချိသေးတစ်ချို့သည် ထိုချိများအလယ်မှ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ထိုချိ၏ရှေ့၌ ပထမချိတို့အနက် သုံးချိသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နှုတ်ပယ်ခြင်းခံရကြ၏။ ထို့ပြင် ကြည့်ရှုလော့၊ ထိုချိ၌ လူ၏မျက်စိကဲ့သို့သော မျက်စိများနှင့် ကြီးမားသောစကားကို ပြောတတ်သော နှုတ်တစ်ခု ရှိ၏။ ဒီယလေ ၇:၈။

ဖယ်ရှားခံရသော ဦးချိသုံးခုကို သန်ရှင်းသောကျောက်ပြားနှစ်ပြားပေါ်တွင် ဖော်ပြထားပြီး ထိုပထဝီဆိုင်ရာ အတားအဆီးသုံးခုအနက် တတိယမြောက်ကို ခရစ်နှစ် 508 ခုနှစ်တွင် ရောမမျှော် နှင်ထုတ်လိုက်သောအခါ၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ ပေါ်ထွန်းလာခြင်းကို ဆန့်ကျင်သော တားဆီးမှုသည် ဖယ်ရှားခံရလေသည်။ အခန်းငယ် ၁၁ တွင် ရည်ညွှန်းထားသော “တည်ထောင်ခြင်း” သည် ခရစ်နှစ် 508 မှ 538 အတွင်းရှိ နှစ်သုံးဆယ်ကို ကိုယ်စားပြုသည်။ ၎င်းသည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်အတွင်း အပူရိ၏လူကို တည်ထောင်ရန် ပြင်ဆင်မှု ပြီးစီးခဲ့သော နှစ်သုံးဆယ်ကို သတ်မှတ်ဖော်ပြထားသည်။

“ဖယ်ရှားခံရသည်” ဟု ဘာသာပြန်ထားသော စကားလုံးမှာ “sur” လည်း ဖြစ်ပြီး ၎င်း၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ဖယ်ရှားခြင်း ဖြစ်သည်။ ၅၀၈ ခုနှစ်တွင် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ ပေါ်ထွန်းတက်လာမှုကို ဆန့်ကျင်သော အတားအဆီးသည် ဖယ်ရှားခံရခဲ့သည် (“taken away”)။ ထိုနုစဉ်မှစ၍ တစ်ထောင်နှစ်ရာကိုးဆယ်နှစ်ကို ရေတွက်လျှင် ၁၇၉၈ ခုနှစ်နှင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းအာဏာ၏ သစေ့နှောင်သော ဒဏ်ရာသို့ ရောက်စေသည်။ တစ်ထောင်သုံးရာသုံးဆယ့်ငါး ရက်ကို ရေတွက်လျှင် ပထမ စိတ်ပျက်ခြင်းနှင့် ၁၈၄၃ ခုနှစ်၏ အလွန်အဆုံးပိုင်းတွင် ကြွကြည့်သော အချိန်၏ အစသို့ ရောက်စေသည်။ ထိုအခန်းငယ်သည် ၁၈၄၃ ခုနှစ်သို့ “ရောက်လာသော” သူတို့အတွက် ကောင်းကြီးမြင့်ဂလာကို ကတိပြုထားသည်။ “ရောက်လာသည်” ဟူသော စကားလုံး၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ထိတွေ့သည် ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ၁၈၄၄ ခုနှစ်၏

ပထမနေ့သည် ပထမ စိတ်ပျက်ခြင်းကို အမှတ်အသားပြုပြင်လည်း ၁၈၄၃ ခုနှစ်၏ နောက်ဆုံးနေ့သည် ၁၈၄၄ ခုနှစ်၏ ပထမအချိန်ခဏကို ထိတွေ့ထားသည်။ နှစ်တစ်နှစ်၏ နောက်ဆုံးနေ့သည် နောက်တစ်နှစ်၏ ပထမနေ့ကို ထိတွေ့သည်။ ထိုနေ့စွဲနှင့် ဆက်နွယ်သော ကောင်းကျိုးမြှင့်ဂလာကို သမိုင်းနှင့် ပရောဖက်ပုဂ္ဂိုလ်တို့က အတည်ပြုထိန်းသိမ်းထားသည်။

နောက်ဆောင်းပါးတွင် "the daily" ၏ အရေးပါမှုကို အခြေခံသမ္မာတရားတစ်ရပ်အဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့ ဆက်လက်၍ သုံးသပ်မည်ဖြစ်သည်။

"၁၈၄၀-၁၈၄၄ ခုနှစ်များအတွင်း ပေးအပ်ခဲ့သမျှသော သတင်းစကားအလုံးစုံတို့ကို ယခုအချိန်တွင် အားပည့်ထက်သန်စွာ ကြည့်ရှုမည်ဖြစ်သည်။ အကခြင်းမူကား မိမိတို့၏ ဦးတည်ချက်ကို ပျောက်ဆုံးသွားသော လူများစွာ ရှိကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထိုသတင်းစကားများသည် အသင်းတော်အပေါင်းတို့ထံသို့ သွားရမည်ဖြစ်သည်။"

"ခရစ်တော်က၊ 'မပြင်သောကြောင့် သင်တို့၏မျက်စိတို့သည် မငှက်လာရီ၏။ ကပြသောကြောင့် သင်တို့၏နှာတို့သည် မငှက်လာရီ၏။ အကခြင်းမူကား အမှန်အကန် သင်တို့အား ငါဆိုသည်မှာ၊ ပရောဖက်များနှင့် ဖြောင့်မတ်သောသူအများသည် သင်တို့မပြင်သောအရာများကို မပြင်လိုက်ပြင်လည်း မပြင်ခဲ့ကြသော်လည်းကောင်း၊ ကပြသောအရာများကို ကပြလိုက်ပြင်လည်း မကပြခဲ့ကြဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည် [Matthew 13:16, 17]။ ၁၈၄၃ နှင့် ၁၈၄၄ ခုနှစ်တို့တွင် မပြင်တွဲခဲ့ရသောအရာများကို မပြင်ခဲ့သောမျက်စိတို့သည် မငှက်လာရီကြ၏။"

"သတင်းစကားကို ပေးထားပြီးဖြစ်သည်။ ကာလ၏လက္ခဏာများသည် ပည့်စုံလျက်ရှိသောကြောင့် ထိုသတင်းစကားကို ထပ်မံကြည့်ရှုရာတွင် နှောင့်နှေးခြင်း မရှိသင့်ပေ။ အဆုံးသတ်လုပ်ငန်းကို ဆောင်ရွက်ရမည်။ ကြီးမှားသောအမှတ်တစ်ရပ်ကို အချိန်တိုအတွင်း ပြီးမြောက်စေမည်။ မကပြမီ ဘုရားသခင်၏ ခန့်အပ်တော်မူချက်အရ သတင်းစကားတစ်ရပ် ပေးအပ်ခြင်းခံရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသတင်းစကားသည် ကျယ်လောင်သော အင်္ဂါတို့ကြောင့် အဖြစ်တိုးပွားလာမည်။ ထိုအခါ ဒီယလေသည် မိမိ၏အပိုင်း၌ ရပ်တည်လျက် မိမိ၏သက်သေချက်ကို ပေးမည်ဖြစ်သည်။" Manuscript Releases, volume 21, 437.